

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exhortatio Ad Reditvm In Catholicam Ecclesiam, Ovicvlis
Christi, Gevsiaca Tempestate Per Hollandiam Et Vicinvm
Belgivm Misere Dispersis**

Lindt, Willem van der

Coloniae, 1577

VD16 L 1932

12. Caluinistae Christo suam vere cum Arrianis imminuunt & tollunt
diuinitatem, eum patre minorem & dignitate inferiorem blasphemantes.
Vbi catalogus texitur horribilium blasphemarum, diabolo ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-31553

Caput XII.

Caluinistæ Christo suam vere cum Arrianis imminuunt & tollunt
diuinitatem, eum pare minorem & dignitate inferiorem blasphemantes.
Vbi catalogus texitur horribilium blasphemiarum, diabolo magistro dignis-
simarum, quibus impij Caluinistæ Christo suis in scriptis horribiliter ma-
ledicunt. Vnde hic veritas S. Eucharistie uno Diui Pauli loco euin-
citur & illustratur, atque furiosa demensque
Sacramentariorum cæcitas de-
ploratur.

CAETERUM vt impietas impietatem trahit, ita Caluinistæ Lutheranos immensa superantes impietate, audent te-
meritate plane Cyclopica Christi etiam diuinitatem bello ap- nos horren-
petere, & Gygantæa prorsus audacia cœlum ipsum oppugna- da impie-
re. Nam cum initio Caluinus negaret Christū ex Dei Patris tate supe-
substantia natum, audebat idem postea filium cum Arrianis rant, Chri-
Patre minorem facere, eiisque secundum honoris & imperij lo- sto suam di-
cum assignare, atque secundum rerum omnium causam ore uinitatem
impuro ac blasphemo appellare. Vnde liquidem est, eum inter cum Arria-
personas diuinas ita distinguere, vt Pater filio sit maior, & filius sussu-
us potestate, honore, dignitate minor. Quam blasphemiam cū rantes, &
vero Arrhianismo consentire nullus ignorat, qui sacrilegam magna ex
impij Arrhij doctrinam habet perspectam. parte glo-
riam eius

Qui se in blasphemis Caluinistarum scriptis versatos glo- imminuen-
triantur, scribunt recitatis librorum locis eos docere, Christum tes & ob-
nihil accepisse, quod diuinum sit, & superet humanæ naturæ scurantes.
proprietates: negare inuocationem Christi hominis: colloca- Caluni im-
re humanam Christi naturam extra deitatē Christi: Christum pietas in
hominē non esse in throno Maiestatis diuinæ, imò non esse in Conclilio
cœlis cœlorum, vbi Deus est, & non habere diuinam gloriā, aut
maiestatem. Ista horrenda in Bezæ, aliorumque sacrilegorum
commilitonum scriptis inueniuntur, vt folio 17. Apo- 1537.

E 2 lo-

logiaꝝ. Diuinum aliquid non est datum, inquit, humanꝝ Christi naturae: & humanae naturae dicere aliquid datum à Christo, est merus ac manifestus Nestorianismus. Fol. 24. Christū hominem esse immediate in cœlis cœloſū, & gloriā ac maiestate diuinā habere dici: falsam, blasphemā, impiā & modis omnib. execrādam esse vocem. Rursus fol. 29. Non adoro hominē cum Deo, nec humanitatem in Deitate: sed adoro λόγον carni vnitum. Hunc Bezam sacrilegum & Væfanum impij discipuli æmulati, audent in valle Ioachimica (ō Deus immortalis! vt malum il-

In valle Ioachimica lud in Germaniæ viscera penetrauit!) docere, Christum in nimiam celitudinem non esse euehendum: fieri enim ex eo ido-
vt Christū quidam autem contineto Christiane, vt ne Sathanicum te attami-
sint Satha- net contagium! Sed horret animus ista meminisse, nedū com-
nico sacri- memoras. Ignoscat Deus narrantibus: quod tamen in grati-
legio blasphemare. Caluinistarum blasphemij, tam horrendis, tam abominandis,
 tam execrandis, magis ab eis abhorrescant, videntes quo im-
 pietatis in dies miseri proficiant. Neque enim primo illo im-
 pietatis gradu consistere possunt, vt sua sint damnatione con-
 tenti: sed abominandas in nos euomunt contumelias, quod
 nos iuxta manifestā Christi vocem, HOC est corpus meum,
 dicimus, nos ipsius carnem manducare. Nam iste modus (in-
 quid Beza fol. 32. Apologiaꝝ 3.) Capernaiticus est & Cyclopi-
 cus, estque αἰθρῶποφαγία, diabolicum figmentum, horren-
 dum monstrum, crudele flagitium. Rursus fol. 49. Leo fuerit,
 vel ex feris Canibalibus quispiam, qui corpus Christi, cui
 etiam ipsi cornifices parcunt, ipsum deuorandum vrgent.

I. Cor. 11. Ach te miserum mi Beza! quæ te dementia cepit? quis te
 ista sobrium scribere sibi persuadeat? cum D. Paulus tam diser-
 ta oratione nobis exponat, quosdam ad iudicium sibi corpus
 domini manducare, quod illud non dijudicant. Dum assertit
 ergo D. Paulus, quosdam non dijudicare corpus domini, mani-
 festum est eum affirmare, indigne illos manducasse corpus do-
 mini, quod non dijudicatum acceperant, quando ad illud su-
 men

mendum, teste D. Ambrosio, accedentes, non dijudicabant, quia dominus est, cuius in mysterio sanguinem potant, qui testis est beneficij Dei. Nam deuoto animo (inquit, paulo superioris) & cum timore accedendum ad communionem docet Paulus: ut sciat mens reverentiam se debere ei, ad cuius corpus sumendum accedit. Sic & Theophylactus, Non dijudicans, inquit, non explorans, non intelligens propositae rei amplitudinem. Si enim discerneremus unquam, quisnam esset, qui proponebit istuc nobis: non indigeremus altero, sed illud ipsum, ut sobrium essemus, pararet. Sed de his alibi copiosius.

In hanc sententiam uno plane ore consentiunt Patres Orthodoxi vniuersi, quotquot hac de re unquam scripsere. Contentiunt & Ecclesiae Christi vniuerses, quotquot sub sole agunt, in toto terrarum orbe. Quare non minoris est impietatis, ne dicam Sathanici furoris, quod Pseudomonachus ille Petrus martyris, Italiæ Labes, & Genuensis Cloacæ nobile columen, audit ore blasphemо euomere, Deum vniuersa sua omnipotencia non posse facere (inquit in dialog. sacrilegus) ut corpus suum uno & eodem tempore in pluribus locis, quam in uno, esse possit, etiam si velit. O Deus bone, in qua nos seruasti tempora, ut isthac audiamus blasphemam! quæ omnem superiorum seculorum sua impietate vincunt Atheismum. Apud me namque haud infreenter dubitare soleo, vtrum maiori sit cum gat. Quid sacrilegio coniunctum, Deum negare cum Atheis: an cum istis enim est Caluinistis Deum negare posse facere, quod tam disertis verbis se facere, ac in finem usque seculi nobis facturum ipse o- non est omne suo contestatur! Certe ut olim Epicurus verbis Deum aslere, nō potens? bat, sed ipsa re de hominum mente tollebat: ita nunc Caluini- stæ, quorum Væsanus ille Beza, ut vita omni, adulteriorum & lasciuiarum foedissima spurcitia putridus, ita ore impurissimo sacrificatus, facile nunc principem tenet locum. Cuius impietas & Atheismus etiam cum apud Parisienses le Christianum si- mularet, quia satis fuere nota, non amplius (spero) proficient, censuerunt faltem apud nostrates. Icti enim piscatores sapient.

Qui Deum negat omnipotente cum Caluinistis: & Deum negat apostoli suo insimulo epitheton hoc censuerunt dum.